

॥२१॥२२॥ अरुरुजत्ताडयामास ॥२३॥ यादवेन्द्रः संकर्षणः क्रुद्धः सन् जत्रौकंठबाहुमूले ॥२४॥ टंकाः सतोयविवराणितत्सहितः ॥२५॥॥२६॥
जगतोव्यतिकरं नाशमावहतीति तथातम् ॥२७॥ इति ० टी ० सप्तषष्ठितमः ॥६७॥ ॥ ७३ ॥ अष्टषष्ठितमेसांबेनिरुद्धे कौरवैर्युधि तद्विमोक्षायरा

ततोऽन्येन रुषाजघ्नेतंचापिशतधाऽच्छिनत् ॥ एवं युद्धान् भगवता भग्ने भग्ने पुनः पुनः ॥ २१ ॥ आरुष्य सर्व
तो वृक्षान्निर्वक्षमकरोद्धनम् ॥ ततोऽमुंचच्छिलावर्षे बलस्योपर्यमर्षितः ॥ तत्सर्वं चूर्णयामास लीलया मुश
लायुधः ॥ २२ ॥ सबाहूतालसंकाशौ मुष्टीकृत्य कपीश्वरः ॥ आसाद्य रोहिणीपुत्रं ताभ्यां वक्षस्य रुरुजत्
॥ २३ ॥ यादवेन्द्रोऽपितंदोभ्यां त्यक्त्वा मुशललांगले ॥ जत्रावभ्यर्दयत् क्रुद्धः सोऽपतद्बुधिरं वमन् ॥ २४ ॥ चकंपे
तेन पतता सटंकः सवनस्पतिः ॥ पर्वतः कुरुशार्दूलवायुना नौरिवांभसि ॥ २५ ॥ जयशब्दो नमः शब्दः साधु
साध्विति चांबरे ॥ सुरसिद्धमुनीन्द्राणामासीत्कुसुमवर्षिणाम् ॥ २६ ॥ एवं निहत्य द्विविदं जगद्व्यतिकराव
हम् ॥ संस्तूयमानो भगवान् जनैः स्वपुरमाविशत् ॥ २७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे द्विवि
दवधोनाम सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७३ ॥ श्रीशुक उवाच दुर्योधनसुतां राजन् लक्ष्मणां
समितिं जयः ॥ स्वयं वरस्थामहरत्सांबो जांबवतीसुतः ॥ १ ॥ कौरवाः कुपिता ऊचुर्दुर्विनीतोऽयमर्भकः ॥
कदर्थी कृत्यनः कन्यामकामामहरद्बलात् ॥ २ ॥ बध्नीते मंदुर्विनीतं किं करिष्यंति वृष्णयः ॥ येऽस्मत्प्रसादो
पचितां दत्तां नो भुंजते महीम् ॥ ३ ॥ निगृहीतं सुतं श्रुत्वा यद्येष्यंतीह वृष्णयः ॥ भग्नदर्पाः शमं यांति प्राणा इव
सुसंयताः ॥ ४ ॥ इति कर्णः शलोभूरिर्यज्ञकेतुः सुयोधनः ॥ सांबमारेभिरेव दुंकुरुवृद्धानुमोदिताः ॥ ५ ॥ ह
ृत्वानुधावतः सांबो धार्तराष्ट्रान्महारथः ॥ प्रगृह्य रुचिरं चापं तस्थौ सिंह इवैकलः ॥ ६ ॥ तं ते जिघृक्षवः क्रुद्धा
स्तिष्ठतिष्ठेति भाषिणः ॥ आसाद्य धन्विनो बाणैः कर्णाग्रण्यः समाकिरन् ॥ ७ ॥ मेण गजाद्वयविकर्षणं १ रामचरित्रांतरं
निरूपयितुमाह दुर्योधनसुतामिति समितिं जयः संग्रामजित् ॥ १ ॥ २ ॥ नोऽस्माकं महीम् अस्माभिर्दत्तां न ते भूपतय इति भावः ॥ ३ ॥ यांति यास्यंति प्राणा
इंद्रियाणीव सुसंयताः प्राणायामादिभिर्दमिताः ॥ ४ ॥ कुरुवृद्धो भीष्मस्तेनानुमोदिताः तत्सहिताः षडेते इत्यर्थः ॥ ५ ॥ ६ ॥ कर्णोऽयनीर्येषांते ॥ ७ ॥